

זבחים דף פט

הלכות תמידין ומוספין

פרק תשיעי

סדר קדימות הקרבנות

ב וכיצד סדור הקרבנות? מוסף שבת תחלה, ואחרי מוסף ראש החדש, ואחרי מוסף יום טוב; שכל התדיר מחברו קודם את חברו, וכן כל המקדש מחברו קודם את חברו. הנה לפני תדיר ומקדש - יקדים אי זה מהן שירצה.

ה דם החטאת קודם לדם העולה, מפני שדם החטאת מכפר. אברי עולה קודמין לאמורי חטאת, מפני שהעולה בלה לאשים. דם חטאת ואברי עולה - אי זה שירצה יקדים. וכן דם עולה ואמורי חטאת, או דם עולה ודם אשם - אי זה שירצה יקדים.

ז בקרבנות החג אינו כן, אלא קרבין על סדר הכתוב בתורה, שנאמר: "כמשפטים" (במדבר כטו, כסל, פסוק כ"ד) כיצד? בתחלה פרים, ואחריהם אילים, ואחריהם כבשים, ואחריהם שעירים, אף על פי שהשעירים חטאות וכל אלו שקדמו אותן עולות.

וכן בשנגת צבור בעבודה זרה, שהן מביאין פר עולה ושעיר חטאת, הפר קודם, שנאמר בו: "כמשפטים" (שם טו, כח). ופר כהן משיח קודם לפר העלם דבר של צבור, ופר העלם קודם לפר עבודה זרה, ופר עבודה זרה קודם לשעיר שלה, אף על פי שהפר עולה והשעיר חטאת, שפך הוא סדר הכתוב בתורה.

שעיר עבודה זרה קודם לשעיר נשיא, שהנשיא יחיד, ושעיר נשיא קודם לשעירת יחיד, ושעירת יחיד קודמת לכבשה, אף על פי ששניהן חטאת, שהשעירה ראויה לבוא על כל הפרתות שמביאין עליהן חטאת, והכבשה אינה באה על שנגת עבודה זרה. ח אפלו חטאת העוף שליולדת קודמת לכבשה*.

חטאת קודמת לאשם, מפני שדמה נתן על ארבע קנגות ועל היסוד. וכל חטאות שבתורה קודמין לכל האשמות, חוץ מאשם מצרע, מפני שהוא בא על ידי הכשר.

האשם קודם לתודה ולאיל נזיר, מפני שהוא קדשי קדשים. תודה ואיל נזיר קודמין לשלמים, מפני שהן נאכלין ליום אחד וטעונין לחם. והתודה קודמת לאיל נזיר, מפני שיש בה ארבעה מיני מנחה.

שלמים קודמין לבכור, מפני שהן טעונין מתן שתיים שהן פארבע, וטעונין סמיכה ותנופה ונסכים. והבכור קודם למעשר בהמה, מפני שקדשותו מרחם ונאכל לכל הניס בלבד.

המעשר קודם לעופות, מפני שהוא זבח ויש בו קדשי קדשים, דמו ואמוריו. והעופות קודמין למנחות, מפני שהם מיני דמים.

הרי שהיו לפניו חטאת העוף ומעשר - המעשר קודם, מפני שהוא זבח. היו שם חטאת העוף ומעשר ועולת בהמה - הואיל ועולה קודמת למעשר וחטאת העוף קודמת לעולת בהמה, מקריב חטאת העוף תחלה, ואחר כך העולה, ואחר כך המעשר.

י מנחת האיש קודמת למנחת האשה. מנחת חטים קודמת למנחת שעורים. מנחת חטא קודמת למנחת נדבה, מפני שהיא באה על חטא. מנחת נדבה ומנחת שוטה - אי זה שירצה מהן יקדים.

הלכות פסולי המקדשין

פרק ראשון

פסולי מעשה הובח

נפסל הבשר קדם זריקה, או שיצא חוץ לעזרה - לא יזרק הדם, ואם זרק, הרצה. **לב** בשר קדשים קלים שיצא חוץ לעזרה קדם זריקת דמים - אף על פי שזנרק הדם והבשר בחוץ, הזבח כשר, מפני שסוף הבשר לצאת. וזריקה מועלת ליוצא לשרפו, אבל לא לאכלו.

לג וכן אמורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים, וזנרק הדם והן בחוץ - לא נפסל הזבח, ואם החזיקו, מקטירין אותן. ואף על פי שלא החזיקו, חכין עליהן משום פגול ונותר נטמא.

הלכות מעילה

פרק שני

זמן המעילה בקדושים בגופם

א קדשים קלים - אין מועלין בהן עד שיזרק הדם. וזנרק הדם - מועלין באמוריהן עד שיצאו לבית הדשן; שהרי הן לאשים, ואין מועלין בדבר הנאכל, כמו שבארנו (לעיל א.ב.). אפלו העלה האמורין שלהן למזבח קדם זריקה - אין מועלין בהן עד שיזרק הדם.

הוציא אמוריהן לחוץ קדם זריקה - אין מועלין בהן עד שיזרק הדם. וזנרק הדם - אף על פי שעדיין הן בחוץ ולא החזיקו, מועלין בהן; שהזריקה מועלת ליוצא, בין להקל בין להחמיר.

